

[Kirsten Lee]

For at fremme eksporten har vi jo i 1987 lettet arbejdsgivernes omkostninger bl.a. til arbejdsskadeforsikringer, og nu ønsker vi ikke at gå den modsatte vej og øge udgifterne igen på den måde, som der lægges op til her.

Vi er i Det Radikale Venstre tilfredse med, at socialministeren vil nedsætte et udvalg, der skal finde ud af, om man kan indføre en eller anden form for forebyggende præmiegraduering. Vi vil gerne afvente resultatet af det arbejde, og vi støtter ikke lovforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det var dejligt at høre, at socialministeren er opmærksom på, at forebyggelse er så vigtig, at man vil gøre en indsats for at finde en løsning dér. Det hilser vi med meget stor tilfredshed.

Vi forstår forslaget sådan, at man er klar over, at arbejdsskader koster samfundet mange penge og koster det enkelte menneske store udgifter og lidelser på mange måder. Derfor er det vigtige emner.

Men jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor lovforslaget kommer frem nu, når det først skal træde i kraft om en hel del år, og når der i den mellem-liggende tid arbejdes med spørgsmålet. Jeg synes, at man godt kunne have ventet et stykke tid og set på, hvilke forslag der kom, og så lægge disse synspunkter ind i et sådant forslag.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, det er vigtigt, at der bliver gjort noget, og vi vil selvfølgelig tilsige en positiv udvalgsbehandling

Taanquist (S):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til dem, der har støttet lovforslaget. Det er ikke så mange, men tak for det alligevel.

Jeg vil gerne indledningsvis sige det, ordførerne allerede har understreget: Det her er så absolut ikke brud på nogen aftale. Vi har sat den dato, vi har, for at være helt sikre på, at vi ikke har brudt en aftale. Det kan man i hvert fald ikke tage med i sin argumentation, hvad en hel del ordførere har gjort.

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at man kan jo sætte den slags forslag ind i forskellige love. Vi har altså valgt at sætte det ind i arbejdsskadeforsikringsloven, fordi det helt naturligt hører hjemme dér, hvor der er en række andre bestemmelser om, at forsikringsselskaberne skal betale til forskellige formål.

Det væsentligste argument imod dette lovforslag er, at man venter, at man arbejder med noget andet, at man har noget kørende. Det har man haft i lang tid, og det var meningen, at vi allerede nu skulle have haft en løsning på hele arbejdsskadeproblematikken efter det udvalg, der blev nedsat for et års tid siden. Men det er altså ikke kommet, og derfor er det for dårligt, at argumentationen alene går på: Vi arbejder med sagen, og vi må vente, til vi er færdige med nye udvalgsarbejder.

Lovforslaget, som det ligger her, indeholder i al sin korthed to dele. Den ene er, at der er nogle, der skal betale, og det er forsikringsselskaberne eller måske i sidste ende arbejdsgiverne. Den anden del er, at pengene skal bruges til noget, og vi har anvist, hvad de skal bruges til, nemlig til forebyggende foranstaltninger, til at styrke Arbejdstilsynets budget med.

Jeg vil gerne sige – især til fru Lizzie Lichtenberg, der taler meget om forebyggelse, men som i så mange andre tilfælde nøjes med at tale om det – at her har vi et stykke virkelig forebyggende arbejde. Den bedste forebyggelse, man kan foretage på arbejdsskadeområdet, er at styrke Arbejdstilsynet.

Der kan ikke være nogen tvivl om, at Arbejdstilsynet i dag har en lang række opgaver, de ikke magter at udføre, fordi de ikke har ressourcerne til det. En lang række sager hos Arbejdstilsynet må henlægges, fordi de ikke har ressourcerne til at følge op på dem. Selv så simple ting som at følge op på arbejdsulykker magter de ikke i Arbejdstilsynet i alle tilfælde. En række anmeldelser om overtrædelse af arbejdsmiljøloven, også anmeldelser fra sikkerhedsrepræsentanter, bliver ikke undersøgt på grund af manglende ressourcer.

Arbejdstilsynskredsene har med stort held kørt forskellige kampagner, og de afføder helt naturligt en række henvendelser til Arbejdstilsynet, de ikke har ressourcer til at svare på eller til at reagere på. Arbejdstilsynets måske fornemste opgave: uanmeldte kontrolbesøg, har de ikke lejlighed til at udføre i den udstrækning, de gerne vil.

Der er ingen tvivl om, at hvis Arbejdstilsynet fik mulighed for at udføre sine opgaver, fik økonomisk baggrund for at udføre sine opgaver, ville det i høj grad kunne nedsætte antallet af arbejdsskader og dermed spare udgifter såvel for samfundet som for arbejdsgiverne.